

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

התובע:

יו"ר רשות ניירות ערך
באמצעות מחלקת אכיפה מינהלית ברשות ניירות ערך
רח' מונטיפיורי 35 תל-אביב
טל': 03-7109801 ; פקס : 03-5601041

- נגד -

המשיבה 1:

כיטוב פארמה בע"מ

המשיב 2:

יצחק ישראלי

באמצעות ב"כ עו"ד צבי גבאי
משרד ברנע, ג'פה, לנדה ושות'
מרחוב הרכבת 58, תל אביב 6777016
טל': 03-6400600 ; פקס : 03-6400650

המשיב 3:

פול ווימאק

באמצעות ב"כ עו"ד נויט נגב ו/או עו"ד דפנה שטינברג
משרד שינמן-נגב-ניב, משרד עורכי דין
מרחוב ויצמן 2, בית אמות השקעות, תל אביב 6423902
טל': 03-6099914 ; פקס : 03-6099915

המשיב 4:

שמחה ראק

באמצעות ב"כ עו"ד פנינה שפר עמנואל ו/או עו"ד מיכל שלמון
פרלשטין
משרד ש. הורוביץ ושות'
אחד העם 31, תל אביב 6520204
טל': 03-5670700 ; פקס : 03-5660974

בפני המותב:

השופטת (בדימי) ברכה אופיר תום – יו"ר המותב ;
ד"ר מאיר סוקולר – חבר המותב ;
עו"ד טל אבן-זהב – חברת המותב.

החלטה בבקשה לאישור הסדר אכיפה

והפסקת הליך מינהלי

מבוא

1. בפנינו, בקשה לאישור הסדר אכיפה (להלן – "ההסדר") שנקשר ביום 20.6.2019, בין יו"ר רשות ניירות ערך (להלן – "יו"ר הרשות") מכח סמכותה לפי סעיף 54 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן – "החוק") ובין המשיבים שבכותרת.
בפנינו גם בקשת הצדדים לאישור ההסדר, שהוגשה לנו כצרופה לו (להלן – "הבקשה לאישור ההסדר", או, "הבקשה").

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

עניינו של ההסדר, בשתי הפרות של הכללת פרט מטעה בדו"ח, לפי ס"ק (4) לחלק ג' לתוספת השביעית לחוק ניירות ערך, התשכ"ו-1968 (להלן – "החוק" או "חוק ניירות ערך") שייחסה הרשות למשיבים 1 ו-2; ובהפרה אחת של אותו פרט שייחסה הרשות למשיבים 3 ו-4.

ויובהר, הפרות אלה, העומדות בבסיס ההסדר נשוא הדיון דנא, יוחסו מלכתחילה למשיבים שבכותרת, במסגרת חקירה פלילית (להלן – "החקירה") שניהלה נגדם מחלקת החקירות של הרשות. דא עקא, שבמהלך החקירה, החלו מגעים בין הצדדים לקראת קשירת הסדר אכיפה ביניהם, חלף המשך החקירה וטרם העברת ממצאיה אל הפרקליטות, וזאת לאור הנסיבות המיוחדות של המשיבים כפי שהתבררו לרשות.

יו"ר הרשות הפעילה סמכותה לפי סעיף 54 לחוק, המסמיכה להתקשר בהסדר אכיפה עם חשוד העומד לחקירה בכל שלב בו היא מצויה - וביום 20.6.2019, חתמו הצדדים כאמור, על ההסדר שבפנינו היום.

2. **המשיבה 1, חברת כיטוב פארמה בע"מ** (להלן – "החברה" או "המשיבה") היא חברה העוסקת במחקר ופיתוח של תרופות קומבינציה, המטפלות בכאבים הנובעים מדלקת פרקים ניוונית ויתר לחץ דם. בין אלה, תרופת הדגל של החברה (להלן – "התרופה" או "תרופת הדגל") המיועדת לטיפול בכאבים ובהפחתת לחץ דם בדלקות פרקים.

היום, מדווחת החברה במתכונת דואלית. בתקופת הדיווחים נשוא ההסדר (להלן – "התקופה הרלבנטית") היתה החברה רשומה עדיין כחברה ציבורית בישראל, ודיווחיה לרשות נעשו בהתאם, לפי חוק ניירות ערך.

המשיב 2, יצחק ישראל (להלן – "ישראל" או "המשיב 2") שימש בתקופה הרלבנטית כמנכ"ל ודירקטור בחברה, ובמסגרת מעמדו זה, אישר וחתם על כל דיווחיה של החברה.

המשיב 3, פול ווימאק (להלן – "ווימאק" או "המשיב 3") כיהן בתקופה הרלבנטית, כיו"ר דירקטוריון החברה והיה גם מנהלה הרפואי. במסגרת תפקידיו, היה המשיב 3, אחראי על הניסויים שערכה החברה ובפרט על התחלת הניסוי הקליני שלב 3 בתרופה, וכן על עיצוב מתכונת עריכת הניסוי בהתאם להסכם שנחתם בין החברה לבין מינהל המזון והתרופות האמריקאי (להלן – "ה-FDA").

המשיב 4, שמחה ראק (להלן – "ראק" או "המשיב 4") כיהן באותה תקופה, כדירקטור וכסמנכ"ל הכספים בחברה, ובמעמדו זה היה מכותב לטיטות דיווחיה.

במסגרת ההסדר שקשרו כל המשיבים עם יו"ר הרשות כמוזכר, הודו בהפרות הכללת פרט מטעה בשני דוחות שהגישו לרשות; האחד, הדוח המיידני מיום 24 בספטמבר 2015 (להלן – "הדוח המיידני הראשון") שלא יוחס למשיבים 3 ו-4; והשני, הדו"ח מיום 15 בדצמבר 2015 (להלן – "הדוח המיידני השני") שיוחס לכל המשיבים.

תמצית העובדות ברקע ההסדר

3. במוקד הדיון בהסדר, עומדים הדוחות הרלבנטיים שהגישה החברה לרשות בתקופה הרלבנטית, בהם דיווחה כאמור על הניסויים שבצעה, או שהתכוונה לבצע באותה עת, בתרופת הדגל שלה.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

- ביום 18 ביוני 2014, כך לפי ההסדר, דיווחה החברה לרשות, בדו"ח מיידי, על התחלת ניסוי קליני שלב 3, שהחלה לבצע בתרופה ועל ההחלטות שהתקבלו בענין זה בישיבת דירקטוריון החברה שדנה במתכונת הניסוי אשר אמור היה להתבצע לפי ההסכם בין החברה ובין ה-FDA.
4. בדוח המיידי הראשון נשוא הדיון, ששידרה החברה לרשות ביום 24 בספטמבר 2015, ציינה החברה כי הניסוי המיועד יתבצע במתכונת שהוסכמה עם ה-FDA, ואולם זאת, לאחר שיחשפו נתוני הבדיקה של 150 נבדקים בפני ועדה חיצונית בלתי תלויה שתוקם על ידי החברה (Data Monitoring Committee - DMC) (להלן – "הוועדה החיצונית") שתפקידה יהיה לנתח את תוצאות הניסוי, ולקבוע את מספר המטופלים הנוספים שיהיה על החברה לגייס על מנת להוכיח מובהקות סטטיסטית של יעילות התרופה.
5. בחקירת הרשות שנוהלה כאמור נגד המשיבים, נטען נגדם, כי בשני דוחותיה המיידיים הנ"ל, כללה החברה פרטים מטעים שלא תאמו את ההתרחשויות בשטח, ונמנעה מדיווח על פרטים מהותיים שהתייחסו לאופי הוועדה ולזהות חבריה, שעלולים היו להעמידם במצב של ניגודי עניינים; הכל, כפי שיפורט בהמשך.
6. הוסכם על הצדדים להסדר, כי העובדות שלא גולו בדוחות כמתואר, היו עובדות בעלות חשיבות לחברה ולמשקיעיה, בהיותן כרוכות באופי הליך אישורה של הוועדה החיצונית ובבחינת תוצאות הניסוי שעמד על הפרק ושהוגשו לעיונה.
- הוסכם עוד, כי מחדלי הדיווח האמורים, היו תוצאה של התרשלות המשיבים שפעלו, כל אחד לפי חלקו, לאישור הדוחות, ושחתמו עליהם או היו מכותבים לטיוטות שהועברו אליהם, הכל, מבלי שנקטו באמצעים להבטחת נכונותם ושלימותם.
- עד כאן תמונת העובדות הכללית שבבסיס ההסדר. להלן, יובא סיפור העובדות במלואו, לפי סדר התרחשותן.

ההפרה הראשונה; השתלשלות הדברים

7. במבוא לעיל הוזכר, כי תחילת השתלשלות האירועים נשוא ההסדר, הינה בדו"ח החברה מיום 18 ביוני 2014, בו דיווחה החברה כמתואר, על התחלת הניסוי הקליני, שלב 3, בתרופת הדגל שלה (לעיל ולהלן – "הניסוי בתרופת הדגל"); וכן, על מתכונת הניסוי, שאמורה הייתה להיערך בהתאם להחלטת הדירקטוריון, ולפי ההסכם שנחתם כאמור בין החברה וה-FDA.
- בדוח המיידי הזה, הודיעה החברה לרשות ולציבור המשקיעים, כי לפי המתכונת המוסכמת יגויסו בשלב הראשון של הניסוי, 150 נבדקים, ונתוני הבדיקה ייחשפו בפני הוועדה החיצונית שתנתח את תוצאות הניסוי ותקבע את מספר המטופלים הנוספים שיהיה על החברה לגייס, על מנת להוכיח מובהקות סטטיסטית של יעילות התרופה. עוד צוין בדוח, כי דירקטוריון החברה הסמיך את ועדת הביקורת שלה להמליץ בפני חברי הדירקטוריון, למנות מומחה מתחום הסטטיסטיקה, וכן למנות איש מקצוע בכיר מתחום עיסוקה של החברה. הוסבר בדו"ח זה, כי יעד הניסוי העיקרי, יהיה להשיג הפחתה של לפחות 50% של לחץ הדם בקרב הנבדקים שנטלו את התרופה, בהשוואה לנבדקים שנטלו תרופות שיגרתיות להפחתת לחץ דם.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

8. ביום 24 בספטמבר 2015, פרסמה החברה דו"ח מיידי בו דיווחה לרשות, כי דירקטוריון החברה אכן מינה בהמלצת ועדת הביקורת של החברה, את חברי הוועדה החיצונית, ובהם, מומחה בתחום הסטטיסטיקה, וכן איש מקצוע בתחום עיסוקה של החברה. במסגרת הדו"ח הזה, פורטה זהותם של שניים מחברי הוועדה, הם, ד"ר גלוריה כריספינו (להלן – "ד"ר כריספינו") מומחית לביו-סטטיסטיקה ומתמטיקה ביולוגית, מייסדת ומנהלת חברת Statistica Medica, שהינה חברת יעוץ הפועלת בתחום הביו-סטטיסטיקה ומספקת שירותים לחברות פארם (להלן - חברת Statistica Medica); וכן, ד"ר עופר זאקס, מן המחלקה האורתופדית בבי"ח רמב"ם.

בדו"ח הובהר עוד, כי לאחר שיגויסו 150 הנבדקים הראשונים לניסוי, תיחשפנה תוצאות הניסוי שתנותחנה על ידי הוועדה, ושעל פיהן ייקבע מספר המטופלים שעל החברה יהיה לגייס שוב, להמשך הניסוי.

9. במהלך חודשים אוקטובר ונובמבר 2015, ובתחילת חודש דצמבר, אותה שנה, פרסמה החברה ארבעה דוחות מיידיים נוספים, בהם פורטה את שלבי התקדמות גיוס הנבדקים הראשונים, את השלמת הטיפול בהם, ואת העברת תוצאות הניסויים לוועדה לצורך בדיקתם. הודגש בדוחות, כי לחברה אין ולא תהיה גישה לנתונים עד השלמת הבחינה על ידי הוועדה החיצונית.

בדוח מיום 10 בדצמבר 2015 דווח כי הליך הניתוח הסטטיסטי של תוצאות הניסוי, יתפרסם בהקדם, ואלה תובאנה בכנס משקיעים קרוב.

10. טענת הרשות נגד המשיבים בחקירתם ברשות לגבי הדו"ח הראשון, היתה כאמור, כי המשיבים כללו בו, פרטים מטעים, הן באשר לאופי הוועדה החיצונית, והן, באשר להרכב חבריה. טענה זו אושרה על ידי הצדדים להסדר שהסכימו לה. בין היתר הוסכם על הצדדים, כי אף שהוועדה הוגדרה בדו"ח החברה, כוועדה "בלתי תלויה" כמוזכר לעיל, הרי, שבפועל לא היתה היא כזו. שהרי, כך הוסכם, הניתוח הסטטיסטי של הניסוי, שאמור היה להתבצע לפי דיווחה של החברה על ידי חברת הוועדה, ד"ר כריספינו עצמה, לא התבצע בפועל על ידה, כמדווח, אלא, על ידי חברת Statistica Medica **בבעלותה**, ובאמצעות שניים מעובדיה. ד"ר כריספינו, כך הוסכם, עמדה בקשר עם גורמים בחברה בכל הנוגע למתכונת הניסוי.

מחדל דיווחי זה, הוא אשר גרם, לפי המוסכם בהסדר, להפרת הכללת פרט מטעה בדו"ח המיידי מיום 24 בספטמבר 2015, הפרה המיוחסת למשיבים 1 ו-2 בלבד.

ההפרה השניה; השתלשלות האירועים

11. ביום 13 בדצמבר 2015, התקבלו בחברה תוצאות הניסוי בתרופה, אשר עמדו כפי שהוברר, ביעדי הניסוי, והציגו מובהקות סטטיסטית גבוהה של יעילות התרופה. עם זאת, הוברר למשיבים 2-4, בסמוך לאחר מכן, כי בפועל, לא קיבל חבר הוועדה, ד"ר עופר זאקס, במועד המדווח, את החומר ששימש לניסוי, ואף לא בדק את תוצאות הניסוי כפי שהתחייב מתוקף מעמדו בוועדה. על אף האמור, כך ההסדר, החליטו המשיבים 2 ו-3, לפרסם את תוצאות הניסוי כפי שהתקבלו, ולקיים את כנס המשקיעים שיזמו לצורך דיווח על הניסוי.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

ביום 15 בדצמבר 2015, דיווחה החברה על תוצאות הניסוי בדוח המידי השני, בו הודיעה כי עם סיום הניתוח הסטטיסטי של תוצאות הביניים בניסוי הקליני של התקופה, נמצא שהיעד העיקרי של הניסוי הושג במלואו.

ביום 20 לדצמבר 2015, הוסיפה ופרסמה החברה מידע נוסף אודות תוצאות הניסוי הקליני. 12. אין ולא היתה מחלוקת בין הצדדים להסדר, כי גם בדו"ח המידי הזה של החברה, נכללו פרטים מטעים, שהרי הוסכם כאמור, כי הוועדה החיצונית כלל לא התכנסה במועד המדווח, ואף ולא פעלה בבחינת תוצאות הניסוי בדרך שהובאה בדיווחי המשיבים.

13. מכל האמור עד כאן עולה, כי בבסיס מחדלי הדיווח שיוחסו למשיבים על ידי הרשות מלכתחילה, לא עמדו דיווחיה של החברה על תוצאות הניסוי שבצעה בתרופה, שהיו נכונים הם לעצמם, אלא, דיווחיה על דרך השגת התוצאות, כולל, בנושא מינוי הוועדה ודרך עבודתה, שלא תאמו את שהתרחש בפועל.

פשיטא, כפי שהובהר, הוועדה לא התכנסה במועד המדווח, ולא פעלה לבדיקת תוצאות הניסוי באופן שעליו דווח לרשות ולציבור המשקיעים.

מכאן, הבסיס להפרת הפרט המטעה המתייחס לדוח המידי מיום 15 בדצמבר 2015, שאותה ייחסה הרשות לכל ארבעת המשיבים.

רקע משפטי

14. סעיף ההפרה של פרט (4) לחלק ג' לתוספת השביעית לחוק ניירות ערך, העומד במוקד ההפרות נשוא ההסדר, מגדיר את ההפרה כך: "כלל ... בדוח, בהודעה, במסמך או במפרט הצעת רכש, שהוגשו לרשות לפי חוק זה, פרט מטעה, בניגוד להוראות סעיף 1א44(א), או ... פרט מטעה, בניגוד להוראות סעיף 1א44(ב), והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר".

המונח "פרט מטעה", המוגדר בסעיף 1 לחוק ניירות ערך, הוא לפי הגדרתו הרחבה: "לרבות דבר העלול להטעות משקיע סביר וכל דבר חסר שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר". רוצה לומר, וכך כבר נפסק לא פעם, פרט מטעה יכול שיהיה לפי הגדרתו בחוק, פרט המתייחס להטעה בפועל על ידי הצגתו במסמך הרלבנטי; ויכול שיתייחס להטעה במחדל, על ידי אי הצגתו בניגוד למתחייב על פי דין.

ההטעה, לפי הגדרה זו, איננה מחייבת הטעה בפועל של המשקיע הסביר. די בקיומו של פוטנציאל ההטעה של זה. כאלה, יש לומר, היו הפרטים המטעים בדוחות החברה, נשוא ההסדר דנא. כך, הפרט שהתייחס אל הוועדה החיצונית כאל ועדה "בלתי תלויה", שעה שבפועל היתה תלויה בניתוח הסטטיסטי של הניסוי שבוצע, כמוזכר, על ידי שני עובדיה של חברת Statistica Medica, בבעלות חברת הוועדה, ד"ר כריספינו; וכך, הפרט המטעה בענין קבלת תוצאות הניסוי שלא הגיעו לידי חבר הוועדה, ד"ר זקס, במועד המדווח, ולא נבדקו על ידו כפי שהתחייב, בניגוד למדווח.

אשר למהותיות הפרטים המטעים הללו, זו עולה כמתואר, מעצם העובדה המוסכמת, שעיקר פעילותה של החברה בתקופה הרלבנטית, היה בפיתוח תרופת הדגל שלה, כך שתוצאות הניסוי שלב

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

3, היוו לכל הדעות, תוצאות שהיו חשובות לחברה, כמו גם למשקיע הסביר שאמור להעריך השקעתו בחברה על בסיס מידע מלא ואמין.

15. אשר ליסוד הרשלנות, שהוא היסוד הנפשי הצריך לגיבושן של ההפרות נשוא הדיון, קיומו של יסוד זה לא הוכחש בענייננו, במסגרת ההסדר. רכיב הרשלנות, כך הוסכם, התקיים אצל המשיבים 2-4, באי נקיטתם באמצעים שנדרשו להבטחת נכונות דיווחיה של החברה. המשיבים, כך הוסכם, התעלמו מן העובדה שהוועדה לא התכנסה במועד המדווח בדוח, ולא פעלה כפי שאמורה היתה לפעול על פי המוצהר בו, וזאת, תוך האחזותם בדיווח החסר והמטעה. אך מובן מאליו הוא, שהמשיב 3, כיו"ר הדירקטוריון, והמשיב 4, כסמנכ"ל הכספים של החברה, ידעו או אמורים היו לדעת על מחדלי הפרוצדורה שננקטה בעבודת הוועדה. מצופה היה מהם לנקוט בצעדים למניעת המחדלים, או למיצער, להוציא דו"ח מיידי משלים שיתקן ויבהיר את הרקע שעמד מאחוריהם. אשר למשיבה 1, רשלנותה שלה נגזרת, על פי דין, ממעשיהם של המשיבים 2-4, כאורגניה, ומהתרשלותם כאמור בבדיקת אמיתות המצגים שהובאו בדוחותיה, ובאי נקיטת הצעדים למניעתם.

אמצעי האכיפה

16. במסגרת הסדר האכיפה התחייבו המשיבים ליטול על עצמם אמצעי אכיפה כדלהלן:

על המשיבה 1 – עיצום כספי בגובה 1,500,000 ש"ח שישולם, כמוסכם, ב-24 תשלומים חודשיים עוקבים החל מ-30 יום לאחר מועד אישור ההסדר.

על המשיב 2 – עיצום כספי בגובה 200,000 ש"ח, שישולם ב-12 חודשים חודשיים עוקבים, החל מ-30 יום לאחר מועד אישור ההסדר. בנוסף יוטל עליו איסור על תנאי לכהן כנושא משרה בכירה בגוף מפוקח לפי סעיף 52נח לתקופה של 12 חודשים.

על המשיב 3 – עיצום כספי בגובה 100,000 ש"ח שישולם בתשלום אחד, עד 60 יום לאחר מועד אישור ההסדר.

על המשיב 4 – עיצום כספי בסך 80,000 ש"ח שישולם ב-12 תשלומים חודשיים עוקבים, החל מ-30 יום לאחר מועד אישור ההסדר. בנוסף יוטל עליו איסור על תנאי לכהן כנושא משרה בכירה בגוף מפוקח לפי סעיף 52נח לתקופה של 6 חודשים.

סבירות ההסדר

17. בטרם בחינת סבירותו של ההסדר, הוא לעצמו, יש להתייחס אל העובדה, שענין לנו כאן בהסדר שנקשר בנסיבות שונות מן המקובל, ולו, בכל הנוגע להסדרי האכיפה המנהליים המתנהלים בפנינו. שלא כמו בתיקים קודמים, מדובר כאן בהסדר שנקשר בין יו"ר הרשות ובין המשיבים, בעיצומה של חקירה פלילית שלא הגיעה למיצויה. כל הסדרי האכיפה הקודמים שבאו בפנינו, נקשרו במהלך ובעקבות חקירות מנהליות שנוהלו על ידי הרשות נגד מפריס, או לאחר סיומן של החקירות.

על פני הדברים, ניתן היה לתמוה על עצם העברת הדיון על ידי הרשות, בענייננו, מן המישור החקירתי הפלילי, אל המישור המנהלי, ההסכמי. שהרי, אין דומה חומרת המעשים הנדונים

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

בפלילים, לחומרת המעשים הנדונים במישור המנהלי. דא עקא, שמן ההתבוננות בעובדות נשוא ההסדר, ומבחינת ההפרות שנצמחו מהן, עולה, כי ענין לנו כאן למעשה, בהתנהלות מפרה שאיננה מן החמורות בתחום זה של מחדלי הדיווח, ובנסיבות חריגות לקולא, שאפיינו את התנהלות המשיבים, הכל, כפי שיפורט להלן.

בפועל נראה, כי גם אילו נמשכה החקירה הפלילית נגד המשיבים עד תומה, וגם אילו הובילה בסופה להגשת כתבי אישום נגדם, עדיין ניתן היה לסיים את הפרשה הזו, גם במישור הפלילי, במסגרת הסדר טיעון, שכנראה לא היה חמור הרבה מהסדר האכיפה נשוא דיון זה.

נראה לנו, כי עצם רצון המשיבים כולם לכרות הסדר אכיפה עם יו"ר הרשות, במהלך החקירה, שיבוסס על ההודאה המלאה של כולם במיוחס להם, יש בו כדי להעמיד בסיס של סבירות להסכמת הרשות לעשות כן. והרי, ברור הדבר, כי הפסקת ההליך, וקביעת אמצעי האכיפה במסגרת ההסדר המנהלי, תרמו לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי יקר, לגבי כל המעורבים, וזאת, מבלי לקפח את הפן ההרתעתי המתחייב מביצוע ההפרות.

אשר על כן, מקובל עלינו כי לא נפל פגם בעצם קשירת ההסדר המנהלי עם המשיבים בעיצומה של החקירה הפלילית, ולהיפך. אפשר שהתועלת העולה מן ההסדר, כולל, החיסכון בזמן יקר ובמשאבים, שנגרמו בעטיו, גדולה מן החתירה למיצוי הדין עם מפרים דוגמת אלה בענייננו.

ולגופם של העיצומים

18. כבר הובהר, בהחלטות קודמות שבהן התייחסנו להסדרי אכיפה שהוגשו לנו, כי שלושה הם השיקולים העיקריים, שאמור המותב לשקול בבואו למדוד את סבירות הסנקציות המתחייבות מן העובדות המוסכמות בהסדר. אלה הם כמקובל, אותם שיקולים שאמור יו"ר הרשות להביא בחשבון בבואו לשקול סבירותו של הסדר הנקשר על ידו, בהתאם לסעיף 54ב(א) לחוק. המדובר הוא, בשיקול המבוסס על חומרת המעשה ונסיבותיו, בהערכת טיבן ועוצמתן של הראיות, ובמדיניות האכיפה של הרשות. שיקולים נוספים היפים לענייננו, מנויים בסעיף 52נב לחוק (ראו, ת"פ (כלכלית) 16049-02/14, יו"ר רשות ניירות ערך נ' **בנבנישתי**, פס' 7 (פורסם בנבו, 10.3.2014)). כל אלה ייבחנו להלן, בתמצית הקיצור.

19. **חומרת המעשה ונסיבותיו** – אין ספק כי עיקר החומרה בהתנהלות המשיבים כמתואר, נובעת מהפרת עקרון הגילוי הנאות, שעל הרציונל העומד מאחוריו אין צורך להכביר מלים עוד. עקרון זה, העומד בליבת חובת הדיווח של החברה המציעה ניירותיה לציבור המשקיעים. רק הוא, והשמירה עליו, יש בכוחם להבטיח שוק הון יעיל ובריא, שהמשחק בו שיווינוני וגלוי לכל. העובדה שהחברה בענייננו, לא דיווחה לרשות ולציבור המשקיעים על כך שבפועל, לא ד"ר כריספינו ביצעה את הבדיקה הנדרשת, אלא, שני עובדים של החברה בבעלותה - גררה ללא ספק פגיעה באיכות המידע שהועבר לציבור בנקודה זו. שהרי מדובר במידע שאינו תואם את המציאות, ויש בו כדי להטעות. על אף האמור, אין להתעלם גם מן השיקולים לקולא שפורטו בהסדר, ואשר תרמו למיתון הסנקציות המתחייבות מן ההפרות.

נראה כי בדין הוסכם על הצדדים להסדר, כי נכון יהיה להתחשב בנסיבות האישיות של המשיבים, קרי, אלה שפורטו בהסדר ואלה שלא פורטו בו מסיבות מוסכמות. חשובה במיוחד היא עם זאת,

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

ההסכמה לפיה, במבחן התוצאה לא נגרם נזק ממשי לציבור המשקיעים בעטיין של ההפרות נשוא הדיון, שהרי בסופו של דבר, אושרה התרופה על ידי ה-FDA.

רבת משמעות היא גם העובדה שהחברה החליטה לאמץ לעצמה תכנית אכיפה פנימית, ואף גיבשה נוהלי דיווח ראויים, עוד טרם החקירה הפלילית שנפתחה נגדה.

וגם זאת, ההסדר, כפי שהוזכר, נחתם בשלב מוקדם של ההליך החקירתי, קרי, בעיצומה של החקירה הפלילית, כשהוא כולל הודאה מלאה של כל המשיבים, גם בעובדות וגם בהפרות, הכל, תוך נטילת אחריות על ידי המשיבים למיחוס להם, ותוך הסכמתם המלאה לאמצעי האכיפה המפורטים.

20. **הערכת טיבן ועוצמתן של הראיות הקשורות בו** – הראיות בתיק נשענות על דיווחים פומביים, פרוטוקולי ישיבות, מיילים וכן מהודאות המשיבים. מתוך כל אלה, עולה בסיס ראוי לכריתת הסדר בין המשיבים וב"כ הרשות.

21. **מדיניות האכיפה של הרשות** – גישתה של הרשות בהסדר זה, בדומה להסדרים אחרים בתיקים קודמים דומים, היא כי יש לאבחן בין רמות האחריות של המשיבים, על פי מידת מעורבותם במחדלים נשוא הדיון. כך בענייננו, ההבחנה בין מידת אחריותו של המשיב 2, המנכ"ל - והראשון מבין נושאי המשרה - ובין המשיב 3 שניצב כמוסכם, במדרג השני של המעורבות בנעשה בחברה, בהיותו יו"ר הדירקטוריון. כך גם העובדה שהיה מעורב בהפרה אחת בלבד. כן הדבר, לגבי המשיב 4, שהיה סמנכ"ל הכספים של החברה.

שקילת הסנקציות לגבי המשיבים, כל אחד לעצמו

22. **אשר לחברה, המשיבה 1** - המדובר הוא, מצד אחד, בחברה קטנה, בעלת יכולת כספית מצומצמת, שנאבקה על הישגיה הרפואיים וצלחה; ומצד שני, בחברה שלא נדרשה להתמודדויות כלכליות חריגות. ויודגש, זוהי חברה העוסקת בתחום חיי אדם, על כל הנגזר מכך.

ודוק, השוואת סכום העיצום הכספי המוסכם שהוטל על החברה נראה בעינינו אמנם, גבוה בהשוואה לעיצומים שהוטלו על חברות בתיקים קודמים, אלא שבחינה חוזרת, מבהירה כי הוא תואם את שנעשה בהתחשב בנסיבות העניין ובתחום עיסוקה הייחודי שלו החברה (ראו לצורך השוואה, ת"מ 1/16 יו"ר רשות ניירות ערך נ' בבילון בע"מ ואח' (להלן: "עניין בבילון") שם יוחסו לחברה גדולה מזו בענייננו, שתי הפרות דיווח, שבגינן הושת עליה עיצום כספי בסך 1,000,000 ש"ח; ראו כמו כן, ת"מ 4/18 יו"ר רשות ניירות ערך נ' רבד בע"מ ואח' שגם שם יוחסו לחברה שתי הפרות דיווח חמורות שבגינן הושת עליה עיצום של 1,000,000 ש"ח; וראו, ת"מ 4/16 יו"ר רשות ניירות ערך נ' הוט מערכות תקשורת בע"מ ואח', שגם שם דובר בהכללת פרטים מטעים בדוחות החברה, שבגינן הוטל עליה עיצום כספי על סך 1,750,000 ש"ח).

על רקע האמור, אנו סבורים כי העיצום הכספי שהוטל על החברה, על סך 1,500,000 ש"ח (מיליון וחצי שקלים חדשים) הוא סביר, על אף היותו גבוה כאמור, בהשוואה לתקדימים בתיקים הקודמים. על רקע כל שנאמר עד כאן, נראה ההסדר סביר בעינינו בהסתייגות אחת, הקשורה בחלוקת התשלום של העיצום הכספי ל-24 תשלומים, המחייבים גרירת התיק על פני שנתיים ימים,

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך

דבר שיש להימנע ממנו. החלטנו לאשר הפעם, חלוקה זו לתשלומים, וזאת בעיקרו של דבר, על רקע גובהו היחסי של העיצום, כמוזכר, ולאור העובדה שראינו לאשר את ההסדר לגופו.

מכל מקום, המסר לרשות הוא, כי מן הראוי שתשקול להבא, הימנעות מפרישת סנקציות כספיות על פני חודשים רבים.

23. **אשר למשיב 2** – גם לגבי משיב זה נראה, כי אמצעי האכיפה שהושתו עליו, סבירים הם לגופם. העובדה שמדובר באמצעי אכיפה אותם נטל המשיב על עצמו במסגרת ההסדר שנקשר עימו עוד לפני פתיחת ההליך; לצד נסיבותיו האישיות אשר מטעמי צנעת הפרט הוסכם לא לפרטם, מצדיקים בעינינו את המוסכם על הצדדים לגביו.

ויוער, נכון הדבר שהעיצומים הכספיים שהוטלו על נושאי משרה בתיקים דומים, היו גבוהים במידת מה מאלה שהוטלו על משיב זה, עדיין יש בנסיבותיו של זה כדי לאזן את התמונה, על רקע העובדה שמדיניות הרשות העקבית היא, הטלת סנקציות כספיות בהתאם לנסיבות כלכליות ואישיות של נושאי משרה שונים (ראו להשוואה, פרשת **בבילון**, בה הושתו על מנכ"ל החברה עיצום כספי של 250,000 ש"ח והגבלת כהונה למשך 5 חודשים; וראו, ת"מ 3/14 יו"ר רשות ניירות ערך נ' **ברק רוזן ואח'**, שנסיבותיו היו חמורות מהמקרה דנן, ובו הושת על המנכ"ל עיצום כספי בסך 250,000 ש"ח ובנוסף איסור כהונה משך 9 חודשים. ראו לעומת זאת, ת"מ 1/17 יו"ר רשות ניירות ערך נ' **נגר ואח'**, בו הוטל על המנכ"ל עיצום כספי בסך 160,000 ש"ח וכן מניעת כהונה למשך שנתיים; וכן, ת"מ 8/16 יו"ר רשות ניירות ערך נ' **תראפיקס ביוסיינסס בע"מ ואח'**, בו הוטל על המנכ"ל עיצום כספי בסך 125,000 ש"ח וכן הגבלת כהונה למשך 30 חודשים).

24. **אשר למשיב 3** - משיב זה כיהן כאמור כיו"ר דירקטוריון החברה, ונראה כי החלטת הרשות להקל עמו, על ידי הטלת סנקציה כספית משמעותית עליו מבלי סנקציה של הגבלת כהונה, היא סבירה בנסיבות העניין וזאת בעיקר נוכח היותו תושב חוץ שאינו מעורב עוד בעולם העסקים בארץ ונוכח נסיבות אישיות נוספות אותן אין לפרט כאן.

25. **אשר למשיב 4** – משיב זה כיהן כאמור כסמנכ"ל הכספים של החברה, ולדידה של הרשות הוא משתייך למעגל השלישי של המפרים. אחריותו של המשיב הזה למחדלי הדיווח, אכן קרובה יחסית לאחריותו של המשיב 3 למחדלים אלה, ואולם, ההבדל ביניהם נעוץ במקומם ובתפקידם בהיררכיה הארגונית, וכן, במידת מעורבותם במחדלים. גם למשיב זה נסיבות אישיות שאין לפרטן כאן ואשר היה בהן כדי לתרום להקלת העיצום עליו. אי לכך, העיצום הכספי הנמוך היחסית שהוטל על המשיב 4, על סך 80,000 ש"ח, סביר גם הוא בעינינו על רקע האמור.

סוף דבר

26. **לאחר ששקלנו כמתואר, את כל הנסיבות הרלוונטיות, לחומרא ולקולא, ולאחר שהשוונו את רמת אמצעי האכיפה שהוטלו על משיבים דומים בתיקים קודמים, החלטנו לאשר את ההסדר הנראה סביר בעינינו.**

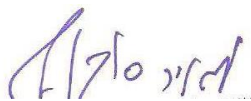
ניתן היום, י"ב אב תשע"ט, 13 אוגוסט 2019.

ועדת האכיפה המינהלית

על פי חוק ניירות ערך



עו"ד טל אבן-זהב



ד"ר מאיר סוקולר



השופטת (בדימי) ברכה אופיר-
תום יו"ר המותב